

[Ministeren for offentlige arbejder]

næste fem år: 82 pct. fra staten, nemlig de 50 pct. for en del af strækningerne og 100 pct. for de områder, som staten ejer.

Da disse arbejder, som der er lagt op til i Ringkøbing amt, i alt omfatter ca. 215 mill. kr., bliver der knap 40 mill. kr. tilbage at betale for Ringkøbing amt og de fem i Ringkøbing amt beliggende berørte kommuner. Det er 20 mill. kr. til Ringkøbing amt at dele over fem år, altså 4 mill. kr. pr. år. De andre knap 20 mill. kr. til de fem kommuner bliver altså, hvis man tager det matematisk – hvad man jo ikke absolut kan gøre, men bare for nemheds skyld – at dele først med 5 til de fem kommuner og så på ny en deling med 5, fordi der er tale om 5 år, og så er vi nede på en størrelsesorden på 800.000 kr. pr. kommune pr. år. Når forslagsstillerne taler om, at kommunernes bidrag til kystsikringen af deres områder skal være symbolsk, så må jeg hævde, at vi her faktisk allerede er ved en mere eller mindre symbolsk betaling.

Som jeg før sagde, mener jeg, at de berørte amter og kommuner skal have medansvar for medindflydelse på de arbejder, der skal udføres. Det ligger ikke sådan, at der er nogle ganske bestemte arbejder, der skal og må udføres – det bestemmer man jo selv – og hvis staten betaler endnu mere, således at der i virkeligheden slet ikke er tale om nogen reel betaling fra de berørte kommuner, ja, så er det altså til enhver tid op til staten, til folketinget, at sige: nu vil vi ikke udføre for 215 mill. kr. i denne periode, nu vil vi kun udføre for 140 mill. kr. Kommunerne og amterne får foruden de udførte arbejder faktisk noget for deres penge, nemlig en indflydelse på, hvad der skal gøres, hvor det skal gøres, og i hvilken prioriteringsorden det skal gøres.

Jeg vil advare imod, at man går længere, for så er det helt givet, at de fire andre amter, der er berørt af den jyske vestkyst, og de kommuner, der befinder sig dér, må erklære sig utilfredse med de aftaler, de er gået ind på under forudsætninger, som så har været delvis falske; så må vi forudse, at alt dette skal tages op igen, og så bliver det udgifter for staten i en størrelsesorden, som jeg ikke mener at statens finanser for tiden kan tillade sig.

Min konklusion er derfor den, at jeg ikke kan anbefale det foreliggende forslag, men det er jo rigtigt, at vi ikke er på plads med aftaler i Ringkøbing amtskommune. Jeg har

længe haft til hensigt endnu en gang at søge sådanne aftaler gennemført, og lykkes det ikke, så kommer regeringen her med et lovforslag, således at vi ikke forsinker de arbejder, der skal tages fat på også inden for Ringkøbing amts område allerede i indeværende samling. Jeg har imidlertid villet afvente de to i dag foreliggende forslagsbehandling, inden jeg for sidste gang henvender mig til Ringkøbing amtskommune.

Jeg skal så gøre et par bemærkninger til lovforslag nr. L 96, som jo omhandler det samme, og jeg vil derfor gå ud fra, at forslagsstillerne i dette tilfælde vil føle, at det, at jeg tager deres forslag i anden omgang og siger mindre om det, ikke er udtryk for en prioritering af, hvad der fortjener mere omtale, men det er faktisk de samme synspunkter, som jeg her har gjort rede for, som – og selvfølgelig i endnu højere grad, fordi fremskridtspartiets forslag er mere omfattende – også gælder dér, og jeg skal derfor henvise til det allerede sagte.

Lovforslagets tekst går ud på, at staten skal betale samtlige offentlige udgifter. Hermed er i virkeligheden ikke sagt andet end noget negativt, nemlig at amtskommuner og kommuner ikke skal betale – det vil de nok opfatte som noget positivt – men der er ikke sagt noget om, hvilke udgifter der skal påhvile det offentlige, for forslaget tager jo ikke stilling til, hvor meget der egentlig skal udføres, og det mener jeg heller ikke det kan, men bare at udstede en blankocheck på den måde tør man vist som regering ikke gå med til. Tænk på, hvilke krav der vil blive stillet fra berørte amter og kommuner, hvis man på forhånd ved, at staten betaler det hele! Så er det menneskeligt naturligt og forståeligt, at kravene vil vokse. Det betyder ikke, at staten så er forpligtet til at honorere kravene, men det vil næsten umuliggøre al forhandling og alt samarbejde om disse ting, hvor vi i øjeblikket er i den vidunderlige situation, at vi med næsten alle berørte amter og kommuner har en vældig god forståelse.

Jeg skal altså minde om, at hvis vi ikke får aftaler, skal vi sige i løbet af de næste 8–10 dage, på plads også med Ringkøbing amtskommune og de fem berørte kommuner, så bebuder jeg altså, at vi må fremsætte et lovforslag, således at de arbejder, som er påtrængende, ikke skal blive forsinket af et manglende bevillingsgrundlag.